

Վ Ե Ր Զ Ա Բ Ա Ն

Յակոբ Դ. Զուղայեցի կաթողիկոս իր հանգստարանէն կը խօսի հայ դարերուն, իր կեանքովն ու գործովը, որոնք համակ նուիրում եղան ի սպաս Հայ Ազգին:

Վարչական իր մեծ կարողութեամբը անբարեկարգեց եւ բարեգարդեց էջմիածնի վանքը, գայն ուխտացուց ընդարձակ կալուածներով, կառոյց եւ նորոգեց բազմաթիւ եկեղեցիներ եւ վանքեր:

Սիրահար մ'եղաւ մշակոյթի. քաջալերեց մասնաւորապէս տպագրական արուեստը, Երուսա ուղարկեց Մատթէոս Ծարեցին եւ Ռսկան Վրդ. Գլիջեցը. եւ այսպէս իրականացուց տպագրութիւնը բազմաթիւ հոգեւոր եւ տեւալի մատեններու եւ մանաւանդ Աստուածաշունչին. ու Հայութեան ընծայուեցաւ հայ տպագրիչներու սերունդ մ'ամբողջ:

Ան միշտ նախանձախնդիր մնաց Հայ Ազգին միասնականութեան. ջանաց շարունակ անդորրացնել մտքերն ու սրտերը յընթացս Կ. Պոլսոյ խնդիրներուն:

Իբրեւ արթուն եւ պարտաճանաչ Դիտապետ՝ իր Աթոռին իրաւունքները պաշտ-